

[Statsministeren.]

for tinget. Det er ikke en lille ting, at vi — bortset fra et enkelt uløst område på arbejdsmarkedet, som LO forhåbentlig bidrager til at finde en løsning på — har været vidne til, at arbejdsmarkedets problemer er blevet klaret, sådan at arbejdskampe er undgået, og sådan at statsindgreb over for arbejdsmarkedet bortset fra et enkelt isoleret tilfælde har kunnet undgås. Jeg synes, vi må konstatere dette med tilfredshed.

Vi er også nået et godt stykke på vej i retning af at sikre de nødvendige statsindtægter. Der mangler endnu noget, men jeg nærer tillid til, at de partier og grupper, som viste sig villige til at tage ansvaret i foråret, vil fastholde denne linje i den kommende tid, samtidig med at jeg håber, at brede forhandlinger om en løsning af de tilbagestående finansielle problemer denne gang vil bære frugt.

Dernæst har vi fået et boligforlig, som stiler imod en gradvis normalisering af huslejemarkedet. Vi har fået et byggeforlig, som vil fremme den liberalisering af bygge-riet, der længe har været både denne og den forrige regerings politik. Jeg synes, det er tilfredsstillende, at vi på disse to områder har opnået ordningerne ved brede forlig.

Vi har endvidere gennemført en forlængelse og tilpasning af landbrugsstøtten og kornloven. Det betyder naturligvis ikke, at vi er færdige med landbrugets problemer. Strukturproblemerne kræver deres løsning, og når landbokommissionen til efteråret har afsluttet sit arbejde, vil der være en positiv indstilling hos regeringen til et reformarbejde også på landbrugets område.

Mange andre reformer er undervejs. Vi er indstillet på, at en skattereform skal gennemføres, som ikke mindst kommer de mindre skatteydere til gode. Vi vil træffe foranstaltninger til en effektiv rationalisering af administrationen. Vi overvejer mulighederne for en reform af kommunestrukturen, en sikring af kommunernes skattegrundlag og i denne forbindelse en gennemgang af refusionsordningerne, der trænger til en sådan gennemgang.

Regeringen vil fortsætte sine saglige og positive bestræbelser for i samarbejde med andre at tilrettelægge landets styre, så nye

produktionsmæssige og sociale fremskridt kan opnås, samtidig med at det økonomiske pres formindskes og den indre og ydre økonomiske ligevægt forbedres.

Nu som før, og som det jo også er tilfældet under denne debat, vil den politiske strid her i landet stå for eller imod socialdemokratiets politik. Der findes intet alternativ til denne politik; et andet positivt politisk tilbud til den danske befolkning og det danske samfund findes ikke.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Desværre var jeg i går afskåret fra at være til stede her; men jeg har gjort mig bekendt med det stenografiske referat af de ærede medlemmers indlæg og vil gerne benytte lejligheden til at knytte nogle enkelte bemærkninger til det, den højtærede statsminister allerede har sagt om visse udenrigspolitiske spørgsmål.

Flere af de ærede ordførere udtrykte bekymring for situationen for FN's vedkommende, og jeg kan sige, at den bekymring deler den danske regering. Vi anser den situation, der er opstået for De Forenede Nationer, for overordentlig betænkelig. Vi har efter bedste evne søgt gennem forskellige kanaler, derunder først og fremmest vor repræsentation ved FN, at bidrage til at finde løsninger på finanskrisen og den dermed sammenhængende, men dybere liggende krise om, hvorledes bestemmelsesretten i FN skal udøves, specielt med hensyn til fredsbevarende aktioner. Vi må imidlertid konstatere, at det indtil videre ikke er lykkedes at overvinde vanskelighederne og få bragt parterne sammen om en løsning, som kan gøre det muligt for FN at fungere efter sin hensigt, men vi har naturligvis ikke opgivet håbet om, at det skal lykkes. Den danske regering må utvivlsomt erkende — selv om vi fortsat mener, at den udvikling, der er sket med FN indtil for et års tid siden, var en lykkelig udvikling — at det vil blive nødvendigt for os at acceptere en ordning for FN, som er ringere end den situation, vi havde indtil for et års tid siden. Jeg tror, det bliver nødvendigt for de øvrige lande at komme det sovjetisk-franske standpunkt i møde og derved bane vejen for et kompromis. Det vil, tror jeg, ud fra enhver betragtning være bedre at have et FN, der er noget mere